

**CREȘTE NUMĂRUL
TINERILOR FRUNTAȘI
ÎN PRODUCȚIE**

Numele brigăzii de producție a tineretului condus de bobinatorul Paul Dinu, de la Uzinele „Electroputere” din Craiova, este bine cunoscut de majoritatea muncitorilor din întreprindere pentru buna calitate a execuției bobinelor. Din cei peste 200.000 lei economisiți, de la începutul anului, de brigăzile de producție din sectorul transformatori, o bună parte îi revine acestei brigăzi. La fel de bine cunoscut, pentru calitatea muncii lor, sînt și brigăzile conduse de tinerii Florea Chiriac, din sectorul transformatori, Ion Mitrănescu, de la aparatul, P. Dumitru, de la mașini rotative, și altele. Rezultatele bune obținute de tinerii muncitori se datoresc și faptului că cea mai mare parte dintre ei urmează cursurile de ridicare a calificării profesionale sau sînt elevii la cursurile serale ale școlii medii de cultură generală.

Succese bune în producția obțin și tinerii din alte întreprinderi din regiune. La Uzinele mecanice din Tr. Severin, de pildă, brigada de tineret din secția construcții nave, pe lângă faptul că realizează permanent lucrări de calitate superioară, fiecare tiner brigadier obține în medie, în fiecare lună, 140 lei economii.

Anul acesta numărul tinerilor frunțași în producție din regiunea Oltenia a sporit simțitor; de asemenea s-a îmbunătățit calitatea produselor realizate de ei. În fișele de economii ale brigăzilor de producție ale tineretului a fost înscrisă de la începutul anului o sumă de aproape 3 milioane lei.

(Agerpres)

**150.000 de pionieri,
elevi și școlari vor merge
în tabere și colonii**

În această perioadă toate preocupările elevilor și profesorilor sînt îndreptate spre încheierea cu succes a anului școlar. În același timp se fac intense pregătiri pentru a asigura tineretului școlar condiții cât mai bune de odihnă, în timpul vacanței de vară.

Anul acesta circa 150.000 de pionieri, elevi și școlari își vor petrece vacanța de vară în tabere și colonii.

Pe lângă odihnă, copiii vor desfășura aici, sub îndrumarea profesorilor, o activitate variată, plăcută și instructivă, care va contribui la refacerea forțelor lor de muncă și la îmbogățirea cunoștințelor. Se va organiza vizitarea întreprinderilor stațiunilor unde se vor afla taberele și coloniile, a monumentelor naturii și a unor unități industriale și agricole, fociurile de tabără, carnavalele pionierilor, șezătoarele literare, concursurile sportive.

În vara aceasta iau extindere taberele turistice, organizate pentru elevii din școlile medii, pedagogice și profesionale. Urmind diferite itinerarii, elevii vor vizita locuri pitorești și istorice din țară, mari fabrici și uzine ridicate în anii puterii populare, sanctiile ale construcțiilor socialiste.

Vor funcționa de asemenea o serie de tabere sportive pentru elevii care au obținut rezultate bune în competițiile sportive școlare și în campionatele republicane de juniori.

(Agerpres)

Neagoe Ion din secția 3 auto a Uzinelor „Tudor Vladimirescu” din Capitală este frunțaș în muncă

Foto: GR. PREPELIȚĂ

Noi unități comerciale pe litoral

La dispoziția oaspeților stațiunilor de pe litoralul Mării Negre vor sta anul acesta, pe lângă noile construcții de hoteluri și vile numeroase noi unități comerciale. La Eforie s-au construit trei complexe comerciale, care cuprind un restaurant, bufe cu autodeservire, cofetărie, mai multe magazine alimentare permanente cu autodeservire, unități de desfacere a legumelor și fructelor, precum și 13 magazine sezoniere. Capacitatea de desfacere a rețelei comerciale de la Mamaia va fi în noul sezon cu aproape 72 la sută mai

mare decît cea din anul trecut, prin darea în folosință a restaurantelor „Victoria”, „Flora”, „Delta” și „Dunărea”, la care se execută în prezent ultimele amenajări, precum și a mai multor grupuri de magazine alimentare și industriale. Alte patru unități comerciale se amenajează la Mangalia, la parterul noilor blocuri de locuințe, La Constanța, în fața noii gări de călători, s-a terminat construcția unui hotel modern, la parterul căruia se va deschide în curînd un magazin alimentar cu autodeservire, o cofetărie și

o unitate de legume și fructe. În centrul orașului, la parterele noilor blocuri de locuințe de pe străzile I. V. Stalin și Ștefan cel Mare, au fost deschise recent un magazin universal cu articole pentru copii și două magazine specializate de încălțăminte și se pregătesc deschiderea altor unități comerciale.

Capacitatea de desfacere a rețelei comerciale din orașul Constanța și stațiunile de pe litoral crește în noul sezon cu circa 35 la sută, față de anul trecut.

(Agerpres)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

**Știința
tineretului**

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3738

4 PAGINI - 20 BANI

Marți 25 mai 1961

**MUNCĂ INTENSĂ
LA ÎNGRIJITUL CULTURILOR**

Mecanizate și colectivizate, din Dobrogea au sîrminat prima pragă la sfîrșit de iunie. Sîrseala-soarelui și cartofii. Ei au început să execute la aceste culturi și pragă la două. De asemenea în ultimele zile au fost intensificate lucrările de îngrijire a culturilor de porumb. Au fost prășite pînă acum peste 13.000 de ha cultivate cu porumb pentru boabe și siloz. Lucrările de îngrijire a porumbului au fost efectuate pe suprafețe mai mari în gospodăriile colective din raioanele Negro Vodă, Hârșova și Măcin.

Gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective din regiunea Basaj folosesc în aceste zile toate mijloacele pentru efectuarea lucrărilor de

îngrijire a culturilor. Prășia înălț la sfîrșit de iunie a fost terminată, iar cea de-a doua a fost executată în proporție de peste 75 la sută. La sfîrșit de iunie prima pragă a fost terminată în raioanele Sînnicolau Mare, Arad, Lugoj, Lipova, Oravița și Moldova Nouă. În celelalte raioane această lucrare se apropie de sfîrșit.

Gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective au executat pe suprafețe întinse lucrările de îngrijire a culturilor și la porumb. În raioanele Sînnicolau Mare, Deta, Bozovici prima pragă la porumb a fost executată pe mai mult de jumătate din terenurile cultivate.

(Agerpres)

**Locuințe
pentru oamenii muncii**

De la începutul anului și pînă în prezent în orașul Suceava s-au dat în folosință peste 300 de apartamente. Concomitent cu lucrările de finisare, care se execută la încă 88 apartamente, constructorii au început lucrările la un nou cvartal (Mihai Vitea-

zu-est, care cuprinde 8 blocuri cu 396 apartamente. Anul acesta vor fi date în folosință oamenilor muncii din orașul Suceava de 6 ori mai multe apartamente decît în cursul anului trecut.

(Agerpres)

Studentii de la Facultatea de Fizico-matematică a Universității „C. I. Parhon” pregătindu-se pentru examen.

Foto: AGERPRES

Citiți

Pagina a II-a:

„Viața la pas
nu ne place!”

• Cititorii își spun
părerile pe marginea
articulului
„Se poate oare
trăi așa?”

**Succesul Festivalului
filmului la sate**

Peste 8 milioane și jumătate de oameni ai muncii de pe ogoare au luat parte la spectacolele cinematografice prezentate în cadrul Festivalului filmului la sate 1960-1961, cu circa un milion mai mulți decît în anul precedent. Festivalul s-a desfășurat în peste 14.000 de localități. Au

fost prezentate filme artistice de lung metraj și filme documentare, jurnale agricole și de actualitate.

Majoritatea spectacolelor au fost precedate de conferințe pe diferite teme, legate de subiectele filmelor vizionate.

(Agerpres)

**Se extind
metodele moderne
de armare în mine**

În industria carboniferă s-a economisit în primele 4 luni ale acestui an o cantitate de lemn de mină echivalentă cu consumul prevăzut pe un trimestru pentru toate minele din bazinul carbonifer Comănești. Pe ansamblul industriei carbonifere s-au consumat, la fiecare 1000 de tone de cărbune extras, 45,5 mc de lemn de mină în loc de 47 cit prevăzute normele de consum specifice. Aceasta arată că minele sînt hotărîți să îndeplinească mai devreme sarcina trasată de Congresul al III-lea al Partidului, care a stabilit ca în 1965 consumul specific de lemn de mină să fie de cel mult 35 mc pe mia de tone de cărbune extras, față de 53 mc în anul 1959.

Urmind indicațiile cuprinse în Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste,

minerii au extins sistemele moderne de armare a galeriilor și abatajelor, folosind în acest scop sustineri metalice, bolțari și prefabricate din beton. Astfel, anul acesta s-a înlocuit lemnul de la armarea a 24 km de galerii și 200 m³ de abataje cu front lung. Prin extinderea metodelor moderne de armare, colectivele exploantărilor carbonifere din cadrul Trustului „Banatul” au realizat o producție sporită, economisind totodată cite 14 mc de lemn de mină pe mia de tone de cărbune scos la suprafață. De asemenea, în exploatarea Trustului „Ardealul”, unde în prezent aproape 40 la sută din producția totală de cărbune se scoate din abataje armate în fier, s-au economisit în perioada amintită 2.600 mc de lemn de mină.

(Agerpres)

**E pe lichidare
dar... crește mereu**

Interviu imaginar despre problema reală a discriminării rasiale din S.U.A

Senatorul Clynton Anderson, președintele comiteei pentru drepturile civile la Senatul S.U.A., a binevoit să acorde o interviu despre relațiile rasiale existente în Statele Unite. Mister Anderson a zugrăvit mai întîi în linii mari tabloul general, după care s-a incins o discuție însuflețită.

„Nu am notat o aproape stenogetică și o prezentăm în această formă cititorilor.

— În primul rînd, vreau să relev că în capitala Statelor Unite au fost lichidate segregarea și discriminările. Acum, Washington este cu adevărat Capitala libertății. Populația neagră se bucură de posibilități și șanse remarcabile în viața economică și politică. Deși mai există unele îngrădiri, ele n-au o importanță prea mare.

— Vă mulțumim mister Anderson pentru prețioasele dvs. informații. Se pare că același lucru, cuvînt cu cuvînt, l-ați spus și în discursul ținut la New York, la un dîneu care a avut loc la mijlocul lui aprilie?

— Exact!

— Dar n-ați avut cumva ocazia să-l întâlniți pe mister Al. Benson?

— Nu, n-am avut onoarea să-l cunosc.

— Păcat! Este un om foarte interesant. E negru și e joken în statul Mississippi. La 3 mai, Al. Benson a declarat în cursul unei întruniri organizată de biserica baptistă din Chicago că va zbura cu avionul de-aupra statului său natal și va arunca exemplare din Constituția Statelor Unite și din Billul drepturilor.

— Bine. Dacă acestui joken nu-i mai plac caii, n-are decît să zboare. Dar ce anume ați spus că vrea el să arunce?

— Constituția Statelor Unite și textul Billului drepturilor. Probabil că în statul Missi-

ssippi se simte lipsă de așa ceva.

— Asta e un truc propagandistic!

— Nu, mister Anderson. Citez știrea transmisă de agenția U.P.I.: „Acesta nu va fi un truc propagandistic — a declarat Benson. Vreau să rup cortina coborîtă asupra statului Mississippi și a altor state ale noastre unde poporul negru e tratat cu bestialitate, terorizat și expus judecății lui Lynch.”

— Ce fel de judecată a lui Lynch? Asta e o născocire a propagandei roșii. N-am mai auzit de mult de așa ceva în S.U.A.

— Probabil că Al. Benson a auzit. El și-a făcut un cuvîntare în apropierea unei biserici unde atunci tocmai se făcea

parastasul unui băiețel negru în vîrstă de 14 ani, Till. Acest băiat din Chicago a fost ucis în primăvara trecută în statul Mississippi.

— Dacă acest Till a fost asasinat, agenții Biroului federal de investigații au descoperit de mult pe vinovați și i-au pedepsit.

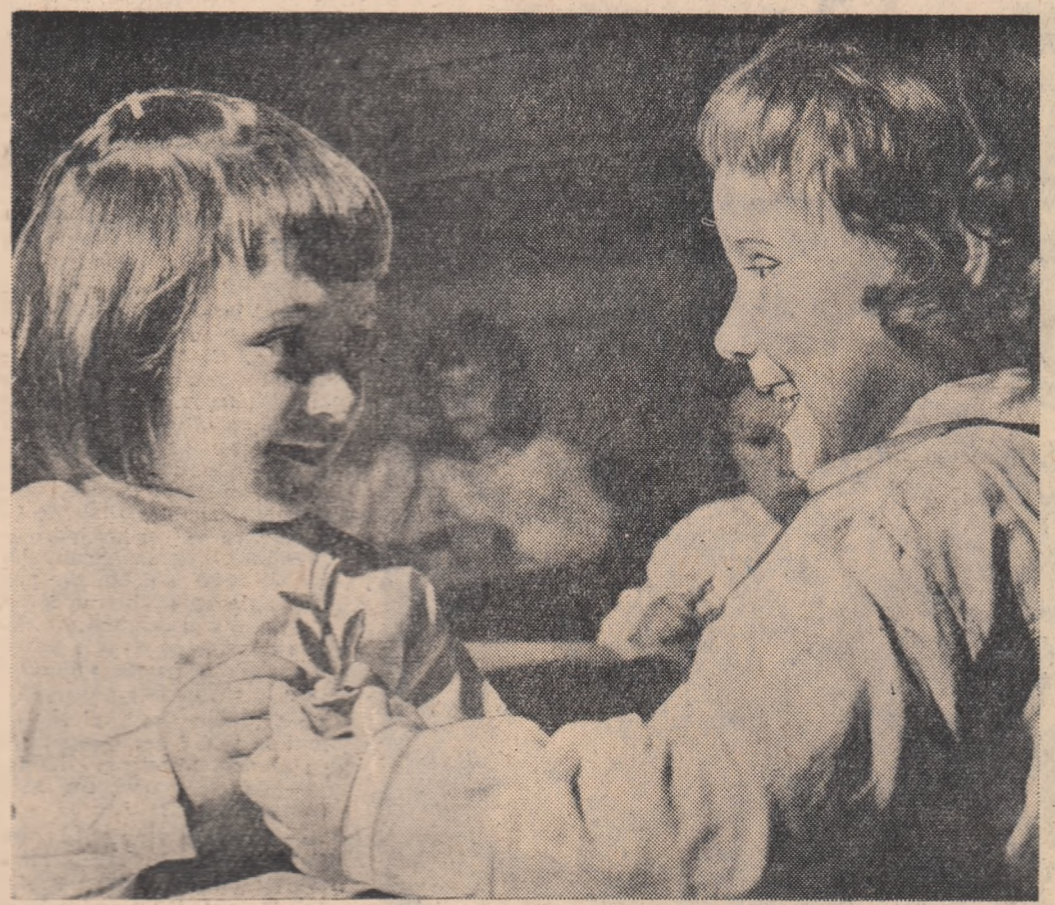
— Din păcate nu-i așa mister Anderson. Dr. Howard s-a plîns recent că „F.B.I. poate să sîrîngă rămășițele unui avion prăbușit pe poartășurile munților Colorado și să descopere cine e vinovat de această catastrofă, dar nu poate găsi pe atîl care ucide un negru în sud.”

— Dr. Howard? Cine mai e și ăsta?

— El e originar din orașul de negri Mound Bayou din statul Mississippi. Agenția U.P.I. îl numește luptător pentru drepturile cetățenești ale negrilor. Howard a declarat acum citeva zile la Baton Rouge (statul Louisiana) că consiliile pentru „apărarea

EM. RUCĂR

(Continuare în pag. a 4-a)

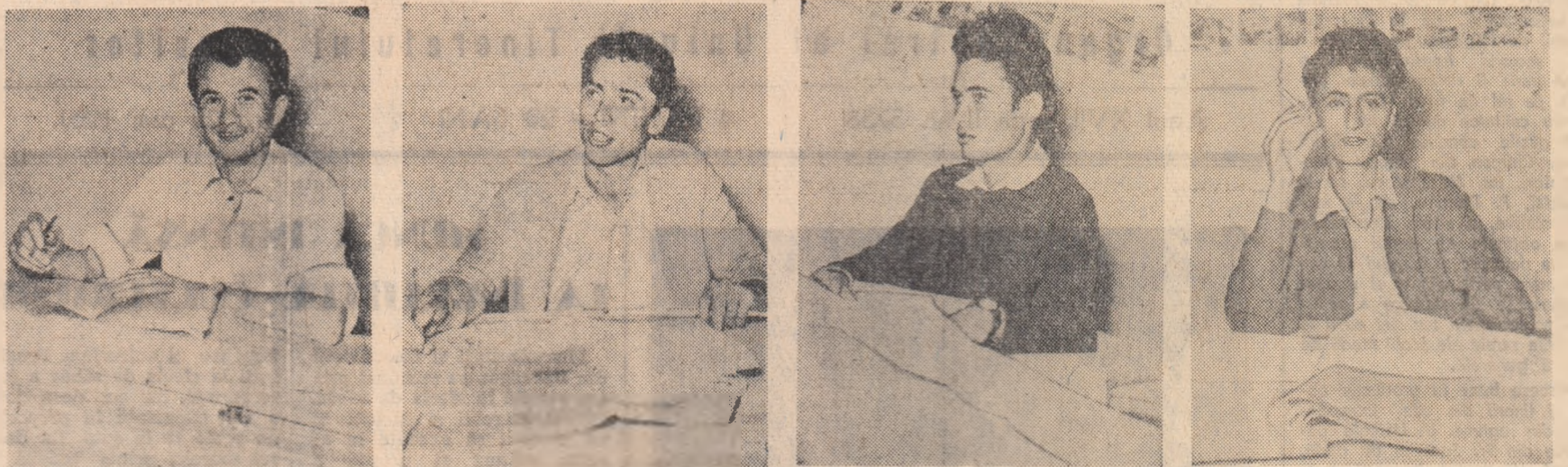
Vrei să fim prieteni?
(În căminul de copii de la G.A.S. Jimbolia)

Biblioteca Centrală
Măgura
Hârșova-Deva

„Viața la pas nu ne place!”

Cititorii își spun părerea pe marginea articolului „Se poate oare trăi așa?”

TUDOR DUMITRU: „Sint fericit. Mi s-a împlinit unul din cele mai frumoase visuri.”

DOBRE ION: „Aștept cu emoție clipa plecării în producție...”

COJOCARU PETRE: „Au fost frumoși anii studenției, dar și mai frumos va fi viitorul.”

NEACȘU ANGHEL: „Nu, nici mie nu-mi place viața la pas, ci viața trăită intens, pasionant.”

Debateră începută în rubrica noastră „Să discutăm despre tinerețe, educație, răspunderi” cu articolul „Se poate oare trăi așa?” a interesat pe cititorii noștri. „E pasionant, deosebit de interesant, ne scrie studentul Gh. Ungureanu din București, să discutăm despre tinerețe, despre felul cum trebuie trăită ea. Așteptam de mult o asemenea discuție. În curând termin facultatea și plec în producție, într-o adevărată înrindire celor care construiesc socialismul și comunismul. Pentru mine, acesta este poate cel mai important și mai solemn eveniment de până acum. Știu că mă așteaptă bucurii și satisfacții mari, dar și greutăți pe care va trebui să le înving. Sint mîhnit însă de faptul că sint printre ab-

solvenți unii, destul de puțin, pe care nu-l frământă în aceste zile câteva decii „aranjarea” în București sau într-un alt oraș mare. Din păcate, unii nu văd în asta o faptă condamnată, ci una foarte firească. Ar fi interesant cred dacă dezbateră noastră s-ar opri puțin asupra acestei probleme”.

Propunerea e interesantă. De altfel, numeroase alte scrisori sosite la redacție ridică probleme legate de locul pe care trebuie să-l ocupe în viață, în producție absolvenții școlilor și facultăților și se referă la cazul agronomului din Buzău care lucrează la „Competrol”.

Acadar, astăzi, rubrica noastră va avea ca oaspeți, mai mulți absolvenți de facultăți, care ne vor vorbi despre ei și despre colegii lor.

„M-am simțit jignit”

Publicăm la început scrioarea sosită de la inginerul agronom Mihai Ștefan de la G.A.C. Straja, regiunea Dobrogea. El a absolvit „Agromonia” cu doi ani în urmă și la cariera lui a plecat din prima zi după absolvire în Dobrogea.

El a venit aici cu soția, stabilindu-se în sat pentru todeauna. Mihai Ștefan s-a legat profund de satul acesta, de oamenii lui, el a înțeles că aici, printre ei, este rostul lui. Despre el, oamenii din sat spun: „Face totul cu suflet, nu trece nepăsător pe lângă nimic. De numele lui sint legate foarte multe fapte frumoase. Iată, de pildă, într-o vreme, nu aveam zootehnician, trebuia mergeau prost în privința creșterii animalelor, ingrijitorii nu-și cunoșteau meseria. Ce-a făcut agronomul nostru? Pentru că nu era de meserie zootehnician, s-a apucat să învețe, să învețe el mai întâi, pentru ca apoi să-l învețe și pe ingrijitorii cum să crească animalele. Inginerul nostru este foarte iubit de tineri, e mereu în mijlocul lor, organizează cu el cursuri agrizootehnice, loturi experimentale. E un om alt de apropiat de noi, de parcă s-ar fi născut și crescut în satul nostru”.

Acesta este agronomul care ne-a scris scrioarea pe care o redăm mai jos.

„Problemele și cazurile concrete care se pun în articolul „Se poate oare trăi așa?” m-au făcut să mă gândesc mult, și începe el scrioarea. M-am gândit la acel tânăr din Buzău, Ungureanu, agronom de meserie, care a fugit de postul ce l-a fost încredințat ca să ocupe un altul, mărunț, la oraș. „Competrol”. Sincer să fiu, sint foarte nedumerit. Eu cred că asemenea oameni nu mai există. După cum se vede m-am înșelat. Primul sentiment pe care l-am încercat a fost acela de jignire. El are doar aceeași profesie ca și mine, și asta nu mi-e indiferent. Meseria noastră mi se pare cea mai frumoasă dintre toate, e plină de poezie și farmec, ea îți dă posibilitatea să vezi practic folosul științei. Și apoi, cit de mult te pretuiesc oamenii atunci cînd îți pui cunoștințele și pasiunea ta în slujba lor! Eu lucrez aici, la Straja, de doi ani, și nu pot să spun cit de bine mă simt printre colectivități. Într-o adunare mi-a fost dat să aud niște cuvinte care m-au impresionat profund. Colectivității au hotărît să mă ajute să-mi fac o casă.

— Să-i facem o casă inginerului nostru, au zis ei. Doar el a venit aici pentru todeauna.

— Și să-i punem și lumină fluorescentă, a adăugat președintele.

Cum să nu te impresioneze grija și dragostea unor asemenea oameni față de tine? Cum să nu-ți dăruiești spre binele și fericirea lor toate cunoștințele tale?

Și mie mi s-a oferit ocazia să lucrez la oraș dar n-am vrut. Mi s-a părut asta o trădare rușinoasă. Mi-ar fi fost rușine în primul rînd față de mine și față de oamenii din jurul meu. Asta s-a vrea eu să subliniez în rîndurile mele. Cum pot asemenea oameni ca Ungureanu, care fug ca niște lași de la greș pe un loc ușor și cald, să se uite în ochii oamenilor? Un personaj dintr-o carte a scriitorului sovietic Leonid Leonov spunea: „Omul trebuie să-și facă prin fapte o asemenea biografie, încît să nu-i fie rușine să o povestească ziua în amiaza mare într-o piață publică”. Încerc să-mi imaginez o întîlnire între Ungureanu și foștii lui colegi. „In ce gospodărie lucrezi?” va fi întrebare. „La... „Competrol”. Te roșești numai la gîndul că ai putea fi de față la o asemenea scenă. Din păcate, asemenea oameni nu sint în stare să roșească, pentru că ei socotesc faptul că s-au „aranjat” ca un succes, ca un lucru de min-drie. Ei se cred pentru asta foarte deștepti și descurcări. Am citit în „România liberă” că la G.A.S. Bragadiru, la doi pași de București, s-au „aranjat” peste 20 de ingineri agronomi, unii ocupînd chiar posturi de brigadier. El au devenit un fel de funcționari care se grăbesc la ora fixă să nu piardă cursa spre București. Mi-e greu să fiu polițios cu asemenea colegi și să nu le spun că sint ipocriți, niște mic-burghezi în toată legea, care nu urmăresc altceva în viață decît să le fie cît mai ușor și... aproape de București. Tutorul acestor „aranjați” nu pot să le spun decît atât. Că nu-și dau seama cît pierd prin asta și că mai țîrziu vor regreta totul din

„Băiețelul lui mămică...”

Ne-a sosit o scrioarea din partea unui alt absolvent de facultate, un tânăr inginer. „Am avut un coleg de facultate la Institutul de petrol, gaze și geologie, ne scrie el. Lucrează acum la Fabrica de coloranți chimici din București. El cheamă Vladimir Ștefulescu. A învățat bine în facultate, a fost un student frumos. Examenul de stat și l-a luat cu 9. Asta a și făcut să fie repartizat într-un loc de muncă foarte important: la Rafinaria 10 Onesti. Spre surprinderea noastră, cînd s-a văzut repartiția în mîna Ștefulescu s-a cam îngalbenit.

— Așa departe? a îngămat el. Nu mă duc.

Și nu s-a dus. A făcut ce-a făcut și s-a aranjat în București la o întreprindere care nu are nimic comun cu cea învățat el în facultate.

Vladimir este „băiețelul lui mămică și tăicuț”, singur la părinți. Argumentul lui, de bază, folosit pentru a refuza să plece la Onesti, a fost că... și slăbit fizic și trebuie să aibă grijă mama de el. Oricăru tânăr cred i-ar fi fost rușine să se laude că e un „papă lapte” care nu se poate desprîndi de „mămică”, dar lui Vladimir nu. El recunoaște că e un om mediu și slăb (cu așa zice las), și se acoperă cu „adevărul” că nu toți oamenii pot fi eroi. (După el, a merge acolo unde ești trimis, în provincie, este o chestiune de eroism). Vladimir e multumit de viața pe care o duce, vizurile lui „curățele” și „cinstite” s-au împlinit. Altfelva mai mult nici nu-și dorește. Are servicii în București, bani, o casă cu confort, e îmbrăcat luxos, are părinți care-l iubește pe palme. Văzîndu-l ai crede că e un om fericit. Dar ce fericire o mai fi și asta? Desigur, o fericire de om mărunț, de mic burghez, care nu se gîndește decît la el.

Și cînd te gîndești că pentru o asemenea viață, el a refuzat să meargă în Onesti, unul din orașele cele mai frumoase și mai interesante din țară!

Și cînd te gîndești că omul acesta nu are decît 22 de ani!

Numeroase alte scrisori ne-au sugerat să întreprindem o anchetă printre studenții din ultimul an. „Acum sintem în examene, ultimele noastre examene, ne scrie un cititor. În curînd vom pleca în producție, vom începe un capitol dintre cele mai importante din viața noastră. Mă gîndesc că ar fi foarte interesant o anchetă printre absolvenții, o discuție despre gîndurile și sentimentele lor din aceste zile.

Ideea era interesantă. Am făcut această anchetă la trei facultăți din București.

„Sintem așteptați”

Prima vizită am făcut-o la Facultatea de medicină generală. Aici secretara sefă ne-a spus zîmbind enigmatic: — Ați nimerit bine. Azi e ultima lor zi de cursuri, ultima zi adevărată de studenție. Cu toate acestea nu-l veți găsi la facultate, în sălile de cursuri, ci în alte săli. El fac acum cursuri practice la spitale.

La spitalul de copii „Grigore Alexandrescu” i-am găsit pe studenții grupei 23 a anului VI. Eram într-un salon de copii mai mari. Pacienții stăteau cuminți în paturi, alții se jucau sau citeau. Acolo, lângă paturile lor, a avut loc discuția noastră.

— Imi iau permisiunea să recomand într-un fel grupa noastră, ne-a spus Mircea Popa, un tânăr negricios. Sintem o grupă frunțasă, toți avem burse de merit. Notele noastre sint numai de 9 și 10. Ici-colo, foarte rar, mai e și cite un 8. O altă caracteristică generală: toți sintem orășeni. Văd că zîmbiți. Vă gîndiți probabil că sint printre noi din aceia care prefera asfaltul orașului în locul satului. Nu, toți pornim bucuroși acolo unde e nevoie de noi — la saie. Am discutat, am hotărît totul în chip solemn. Ne cunoșteam bine, sintem împreună de șase ani așa că nu vom avea... surprize.

— Soțul meu este și el medic și lucrează la țară de doi ani de zile, spune Gina Petrescu. Voi merge să lucrez alături de el. Nu mi-am făcut nici un fel de complexe în privința asta, mi se pare ceva foarte firesc. Mai sint însă din păcate unele absolvente care spun: „Nu pot pleca la țară, am familie...”. Asemenea oameni își inchipuie că o familie nu se poate întindea decît la oraș, unde au mai mult confort. Asta arată cit de subredă e baza sufletescă a unor asemenea căsnicii, dacă e și temă pină și de cele mai mici greutăți.

— Eu, spune veselă Schopp Anita, sint obișnuită cu satul. Înainte de a fi studentă am muncit ca felferă într-un sat din regiunea Bravov doi ani de zile. Plec cu mare bucurie la sat. Vreau să spun că gîndurile mele sint aceleași cu ale colegii mele Schultze Irina, de care am fost nedespărțită vreme de șase ani. Împreună am învățat tot timpul. Acum va trebui să ne despărțim. Ea dorește să plece în Oltenia, eu în Ardeal. Deși ne pare rău, sintem totuși veseli. A refuza să pleci acolo unde îți se cere ar însemna pur și simplu să-ți renegi profesia, să fii un om fără suflet, lipsit de orice amenabilitate. Or, așa ceva este inadmisibil profesiei noastre. De medic e nevoie oriunde

nate de învățatură, cămine, cantină, burse. Dacă ești om adevărat, numai pentru ca să răsplătești toate astea și tot trebuie să-ți îndeplinești îndatorirea de a pleca unde îți se cere.

„Incepem un nou capitol din viață”

În căminul „Elena Pavel” al Politehnicii din București sint anumite camere prin faza cărora se trece în virtul piciorului. Așa ne-a și spus portarul: — Inceț, inceț, că băieții lucrează.

Da, acolo băieții lucrează. Lucrează intens, cite 12 ore pe zi, de dimineață pînă noaptea tîrziu. Aceștia sint cei care peste citeva luni vor fi ingineri, absolvenți care-și pregătesc acum proiectele de diplomă. Am intrat într-una din camere. N-am putut spune că locatarii s-au bucurat de vizită. Pentru ei fiecare minut e prețios. Totuși, au răspuns cu plăcere la ancheta noastră. La început, timidă, discuția s-a înfiripat repede, devenind interesantă și vie. La discuție au participat patru absolvenți: Tudor Dumitru și Dobre Ion de la Fa-

cău un pas mare în viață. Dacă e om adevărat, merge acolo unde e nevoie de el, unde i se cere.

— Da, totul e aici nu vorba, ci fapta. Unii zic că se duc, dar de fapt sint niște demagogi, spune necăjit Cojocaru. Tîrziu și silă cînd li ascuți. Am un coleg, unul Caracac. Mai înainte spunea și el prin diferite ședinte: „Da, am să plec oriunde e nevoie de mine”. Acum, cînd s-a apropiat ziua plecării, și-a dat însă arama pe față: „Nu plec nici mort din București, mi-a spus el. Nici cu boii nu mă trag ei de aici. Ce-s fraier să plec? Să știu de bine că mă fac taxator la tramvai și tot nu mă duc”. Cînd i-am spus că eu și alți colegi visăm să plecăm la Galați, pe șantier, a zîmbit: „De, voi sinteți mai romantici”.

Indivizi ca el zîmbesc cînd aud de romanticism, ca de ceva învechit, care nu mai e la modă. El calculează totul, alege numai ce-i conviene lui mai bine, ca un afacerist. El are o concepție stupidă despre tinerețe: că aceasta nu poate fi trăită decît în București. Bineînțeles, e vorba aici de filozofia unui filizon, amator de „ceaiuri în familie”, de o viață „mondenă”. El își inchipuie că tinerețea îi e dată numai ca să se distreze și să petreacă. Titul de inginer și-l păstrează doar ca pe-o carte de vizită la modă (în anumite familii sint foarte

struște încă una de 7 ani, cu etaj, dispensar medical, lumină electrică, radiofier. Dacă vrei!.

— Lasă, nu-i mai face atîta reclamă. Sint și alte comune mai frumoase. Poate nu cunoști comuna Dinaș din Banat, unde merg eu! (Vorbea Marcov Milena Bata).

— N-are rost să ne certăm, toate sate sint frumoase, — Unii zic că nu merg la țară pentru că acolo nu e confort, nu e un mediu intelectual, dar la noi... — Un argument stupid, lansat de bucureșteni, îl intrerupe Marilena Mihalache.

— Avem un caz interesant, Mitroiu Ion. El e din Oltenia, dar merge în regiunea Galați. De ce? Pentru că soția lui, colegă cu el, este burșieră a statului popular din acea regiune și ea trebuie să meargă acolo, de unde a fost trimisă. E vorba de o obligație de oaspețe. Și merge și el cu ea. Nu e frumos? — Da, e interesant. Dar și „caz” lui Talpă e frumos.

totul. Tu trebuie să-l deprinzi cu trăsăturile frumoase, să-l educi. Dar pentru asta trebuie să ai tu însuși asemenea trăsături, nu?

— Da, e adevărat, spune o fată. Avem o meserie de răspundere, frumoasă. Am primit niște scrisori foarte emoționante de la absolvenții mai vechi ai facultății, de la Buzolanu Gheorghe din Buzău, Nicolae Roman din regiunea Hunedoara. Nicolae Răcănel de prin Oltenia. Au fost foarte emoționante scrisorile lor, erau scrisorile unor oameni fericiti, care și-au împlinit visurile. „Venii în mijlocul oamenilor, acolo unde sinteți așteptați. Nici nu vă inchipuți ce frumos e”, ne spunea parca fiecare scrioarea primită. Miercuri avem o adunare generală U.T.M. pe această temă. Într-un fel, masa asta rotundă de azi e un pre-ludiu pentru adunarea noastră generală, La adunarea ge-

care? întrebă cineva deodată — și toți tresar.

— Da, interesant, ce impresie ne va face începutul? Ar fi frumos să ne scriem, să ne povestim impresiile.

— Dar nu! strigă cineva. Cel mai bine ar fi să scriem la ziar!

— Să scriem toți în aceeași zi! La 15 octombrie 1961 să scriem fiecare cite o scrioarea „Școlii tinerețului”. Le publicați?

— Cu mare plăcere. Deci, la 16 și 17 octombrie vom primi deodată 12 scrisori de la 12 absolvenți. Să nu uitați!

— Nu uităm!

O luare de cuvînt originală

Discuția noastră a luat sfîrșit. Unul dintre participanții la masa noastră rotundă a fost însă cam absent în

O „amintire” înainte de plecarea în satele patriei

neral am invitat un director de școală medie din Alexandria și alii absolventi mai vechi ai facultății ca să ne vorbească. Va fi ultima noastră adunare generală U.T.M. ca studenți. O să fie o adunare emoționantă.

S-a făcut liniște. Toată lumea tacă, meditează.

— Oare cum va fi prima noastră lună de muncă în satul în care vom merge fie-

ultima parte a discuțiilor noastre. Nu putem să nu observăm asta acum. la sfîrșit.

— Dumneata, tovarășe Geabău, nu vrei să ne spui nimic? — Ba da, Poftiți declarația mea. Am scris-o chiar acum, în timpul discuțiilor. Nu știu dacă e prea artistică, n-am avut timp s-o finisez...

Ne întinde o hirtie. E o poezie. O transcriem în întregime.

SĂ DISCUTĂM DESPRE Tinerețe, educație, răspunderi

sint oameni, chiar și în creierul munților.

— Oamenii vin cu o mare încredere la medic, intervine după o scurtă tăcere Gina Petrescu. El trebuie să le apuce ceea ce au ei mai scump — viața. Sentimentul de dragoste față de oameni nu poate „locui” însă alături de egoism și meschinărie. Mă refer la „dezertorii” despre care se vorbea în ziar. În orice profesie, cred eu, dar mai ales într-o noastră, cînd începi să te miști singur nu mai ajungi acolo unde îți-ai propus.

În sfîrșit, intervine Nipurd Ion, nu cred că trebuie să judecăm citeva sute de tineri după niște cazuri izolate. Important e că acum, în preajma plecării, majoritatea celor virșioși, entuziaști, gata să plece la țară și să se apuce de treabă. Avem amintiri foarte frumoase din facultate: profesori foarte bine pregătiți, buni pedagogi, condiții minu-

cultatea de energetică, Cojocaru Petre de la electrotehnică și Neacșu Anghel de la transporturi.

— Am citit articolul „Se poate oare trăi așa”? a început Tudor Dumitru. Personal sint de acord cu „Maikovski. Nu-mi place viața la pas, nu-mi place să trăiesc doar ca să trăiesc, doar pentru mine.

— Mai concret, îl intrerupe Dobre, colegul de cameră, zîmbind.

— Da, concret. Înainte de facultate am fost muncitor. Am avut posibilitatea să învăț, să devin inginer. Ce-ar spune oamenii aceia care m-au crescut și m-au trimis la facultate dacă după atîția ani s-au deveni un terchea-burchea, o pușlama care m-aș opoși prin București și nu m-aș duce acolo unde e nevoie de mine? Eu asta cred că e cea mai bună dovadă a conștiinței unui om, atunci o dovedește el, cînd trebuie să

prejuți indivizi ca el). Un asemenea om va îmbătrîni în așa fel încît peste citeva ani nu să mai vrea nimic.

Am citit în ziar despre o grupă întreagă de foști absolvenți ai Politehnicii noastre care a plecat la Săvinești, Asemenea oameni sint foarte fericiti. Am cunoscut la Bicaz un inginer constructor. L-am urmărit o zi întreagă. A muncit de dimineață pînă noaptea la zece, zbatîndu-se, agîndu-se. În timpul acesta am observat un amănunt: avea pînă puțin încruntînt. — Cîți ani aveți? l-am întrebant.

— 28. Sint tînar, nu? mi-a răspuns el rîzînd — și nu știu de ce m-a emoționat risul lui plin și sănătos, de om fericit și robust.

— Eu vreau să plec pe Bistrița sau pe Argeș, imi plac hidrocentralele. Abia aștept să plec. Cînd am să ajung pe șantier n-o să mă mai satur respirînd aer curat. Ah, abia aștept să plec!

Discuția a mai continuat apoi mult timp, dar ni se pare că cel mai nimerit ar fi să lăsam ca incheiere cuvintele spuse mai sus de Tudor Dumitru, inginer, fost muncitor.

La masa rotundă a... romanticilor

În jurul unei mese (nu rotunde), la sediul comitetului U.T.M., erau adunați 12 romantici. Nu și-au asumat epitetul acesta în glumă sau fals-ostentativ. Acesta parea mai degrabă un titlu de mîndrie, însușit cu gravitate. Poate că era și firesc să fie așa. Aveam de-aface doar cu absolvenții unei Facultăți de fiziologie, cu viitorii profesori de literatură. Romanticismul lor pornea însă nu dintr-o predispoziție spre literatură și visare, ci mai degrabă din poezia clipelor pe care le trăiau fiecare, din poezia viitorului care le stă în față.

— Asadar, veți pleca cu toții la țară? am început noi cu această întrebare discuția.

— Da, acolo mergem. Nu-i frumos la sat?

— E foarte frumos, spunea Geabău Ion. Nu fac reclamă satului meu — Segarcea din regiunea Oltenia — dar e splendid, pe cuvîntul meu. Gospodărie colectivă mare, gospodărie de stat vestită, școală agricolă, acum se con-

El vrea să meargă să fie profesor pe șantierul viitorului hidrocentrale de pe Argeș. Vrea să fie pe un mare șantier.

— Dar de ce să nu recunoaștem, intervine din nou Marcov Milena, că sint printre noi și citeva „suflete moarte”. Știm doar cu toții că sint cele de-ale noastre (m-aș referi în special la unele studențe din grupa de engleză) care s-au grăbit să se căsătorească numai să poată rămîne în București. Sint exemple asupra cărora nu există nici un dubiu în această privință.

— Poate că totuși nu din motivul asta s-au căsătorit. De ce să fim răutăcioși? intervine o fată.

— Dar de ce să fim îngăduitori? Doar asta e o realitate cunoscută de toți.

— E adevărat, unii sint mai slabi, se sperie de greutăți... — Sigur c-o să fie și greutăți, n-o să-ți aducă nimeni totul pe tavă. Dar aici cred că e vorba de meschinărie, de spirit mic burghez.

Nu, e vorba de lipsă de dragoste față de profesia aleasă. Unii sint în stare să renunțe cu foarte multă ușurință la profesia lor, dacă li se oferă ocazia să rămîna „la oraș”. Nu mai departe cazul de meschinărie, a căzut la examen. Ce-i mai pasă? S-a aranjat, are buletin de București, și-a împlinit visul. Probabil că nici nu-și dorea mai mult decît un inginer cu „Jawă”.

— De 250 cm... completează cineva ironic.

— Da, și cu apartament în București.

Atunci de ce-a mai urmat facultatea? Ca să fie o soție cu... diplomă?

— Probabil! (risete, glume). Noi ridem, dar e trist să știi că ai fost cinci ani alături de un asemenea om, vîrît pînă peste cap în meschinărie.

— Imaginați-vă că un asemenea om trebuie să educe copii, tineri. Fiecărui elev trebuie să-i dai ceva, să-l îmbogățești sufletul cu ceva în fiecare zi, e așteptați de la ține

În timpul discuțiilor la masa rotundă a... romanticilor.

Un succes al ciclismului nostru

Discutind cu cicliștii români întorși de la „Cursa Păcii”

Cea mai bună performanță obținută vreodată de cicliștii români în „Cursa Păcii” — trei în clasamentul general pe echipe, două etape câștigate prin Gabriel Moiceanu și Ion Cosma, de 5 ori pe primele trei locuri în etape — iată pe scurt bilanțul cicliștilor noștri participanți la cea de a XIV-a ediție a celei mai mari întreceri mondiale a ciclismului amator. Reîntorși în țară, temerarii noștri rutieri sînt în aceste zile inconjurați de căldură de către prieteni, rude, cunoscuți, de către toți iubitorii sportului, dornici să afle cît mai multe amănunte despre comportarea lor meritore pe traseul celor aproape 2.500 km de la Varșovia la Praga, via Berlin, pe șoselele R. P. Polone, R. D. Germane, R. S. Cehoslovace. A doua zi după reîntorcerea lor în patrie, am avut o discuție cu „cei trei” care au sosit victorioși de la Praga, împreună cu antrenorul lor, Nicolae Voicu.

— Ediția din acest an a „Curselor Păcii”, deși cu o participare mai puțin numeroasă — în anii trecuți, a fost totuși de o valoare foarte ridicată — spunea antrenorul N. VOICU. Echipele Uniunii Sovietice, R. D. Germane, R.P. Polone, R. S. Cehoslovace, Suediei și altelor au beneficiat de aportul celor mai buni rutieri din țările respective. Spre deosebire de edițiile precedente, competiția a avut în acest an etape de o lungime mai mare, fapt ce a constituit un greu examen pentru toți participanții.

ION COSMA: Eram cu toții hotărâți să avem o comportare cît mai bună, să fim mereu pe primul plan al cursei. Pregătirea noastră, valoarea celor 6 componenți care au pornit în prima etapă ne dădea speranțe într-un rezultat final valoros. După două etape în care băieții noștri s-au reînfrunat să se afle în șirurile în primul pluton, fără a încerca „isprăvi”, iată — că în etapa a III-a Gabriel Moiceanu trece primul linia de sosire la Gdansk, învingând printre alții pe Iurii Melehov, purtătorul tricoului galben. S. Gazda, Hagen, Schur, precum și alți așa ai pedalei.

LUDOVIC ZANONI, căpitănelul echipei: Gabriel a fost în ziua aceea formidabil! El a înșirînd din pluton cu 2 km înainte de sosire, și, dănd o bată atît de puternică de către Melehov și Gazda, n-a mai putut fi ajuns decât dincolo de linia de sosire. Victoria lui ne-a mobilizat pe toți.

ION STOICA: Și astfel că în etapa a VI-a, prin Cosma, obținem din nou primul loc la capătul etapei, în orașul Rostock, din R. D. Germana. Cu 6 km înainte de capătul etapei Cosma a lăsat plutonul în urmă și a sosit pe stadionul din Rostock cu un avans de excelent rutier sovietic Melehov.

ION COSMA: În această etapă pe mine m-a impresionat mult curajul și dirigența lui Rădulescu. La km 130 el a fost nevoit să se oprească pentru a schimba un buei spart. Din nori se scurgea o ploaie rece, persistentă. Vîntul sufla puternic. Plutonul era deja departe cînd Rădulescu a terminat de reparat. Singur, dar animat de voință extraordinară de a termina etapa odată cu colegii săi, după mai bine de 25 km de rulaj susținut de unul singur, el a reușit să „prindă” plutonul.

Cum s-a desfășurat „bătălia” pentru un loc cît mai bun în clasamentul pe echipe? Iubitorii sportului din țară au primit cu deosebit interes

știrea cu privire la fapta de laudă a cicliștilor noștri care, deși rămași în trei, au reușit în ultimele etape nu numai să apere locul patru, ci și să treacă pe locul 3 în clasamentul general pe echipe, înaintea formației poloneze care dispunea de echipaj complet.

— În penultima etapă am obținut un succes admirabil, completează N. Voicu. Întreaga caravănă ne-a felicitat cu multă căldură pentru frumoasa noastră comportare în penultima etapă a „Curselor Păcii”.

L. ZANONI: Rămăsese, cum se spune, „hopul cel mare” — ultima etapă. La startul ei s-au prezentat 61 de alergători. Trebuia să fim cu toții cu „ochii în patru”, atenți la noi înșine, atenți la toate evadările, la toate atacurile, îndeosebi ale cicliștilor polonezi care, de altfel, au făcut totul pentru a trece pe locul trei. (Numai Gazda a inițiat peste 30 de atacuri). Întreaga echipă, a răspuns însă prompt de fiecare dată, astfel că, cu 10 km înainte de Praga, cursa era practic... încheiată. Erau deja bine stabilite atît lucrurile individuale, cît și cele pe echipe. A început astfel lupta pentru etapă, în care a ieșit învingător purtătorul tricoului galben, sovieticul Iurii Melehov, care a sosit primul în orașul de aur — Praga. Cosma, indiscutabil cel mai bun din echipa noastră, a ocupat detașat locul doi în această etapă.

M. TOADER

SPORT

Joc corect și de calitate, nu... parlamentări

Întîlnirea de volei de duminică dintre formații: Dinamo București — Știința Cluj, a oferit o dispută pasionantă. S-a jucat pentru fiecare minge, „bombele” trase alternativ cu reușite blocage. A existat însă ceva care a nemulțumit pe spectatori. Zelul exagerat al unora dintre jucători, mai cu seamă de la Știința care în mai multe rînduri au vrut câștig de puncte nu de calea jocului de calitate ci pe calea... parlamentărilor cu arbitru. Tocmai un asemenea aspect ne dorim îl surprinde și fotografia noastră.

PE SCURT

● În turneul internațional de fotbal de la New York, echipa Dinamo București a terminat la egalitate cu Bangu (Brazilia) — 0-0, iar echipa New York Americans a învins cu scorul de 3-0 (2-0) echipa Concordia Montreal.

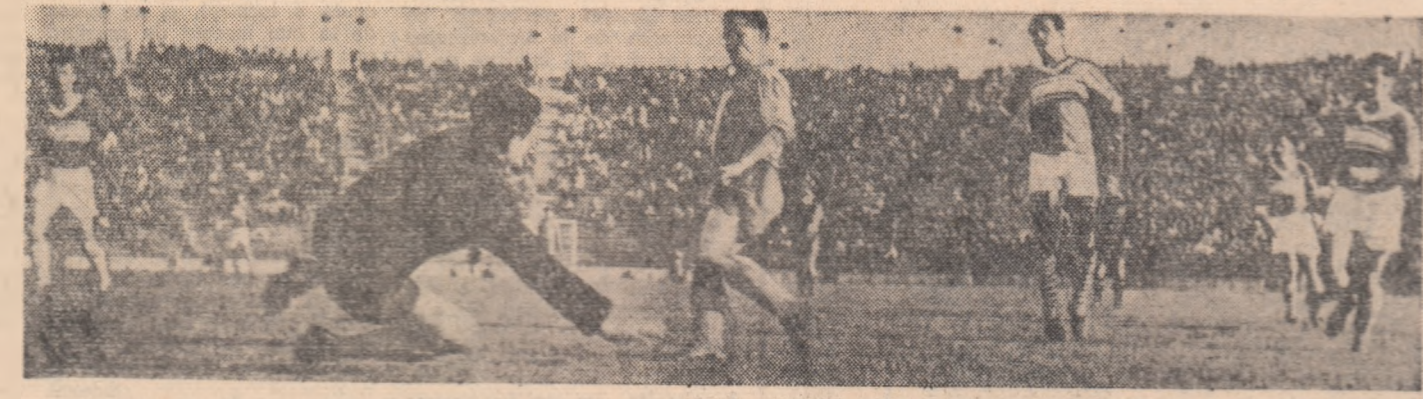
● Întîlnirea internațională de natație dintre echipele selecționate ale orașelor București și Sofia care s-a încheiat duminică în bazinul de înot de la Ploiești a reușit înolătrilor români cu scorul de 168-82 puncte.

● Campionii olimpici de tir Ion Dumitrescu s-a comportat remarcabil în cadrul concursului internațional de talere de la Varșovia, cucerind locul întâi cu 253 puncte. El a încheiat cu 5 puncte pe cel de-al doilea clasat: Bogdanov (U.R.S.S.) și cu 6 puncte pe Smeczynski (R. P. Polonia).

● Continuându-și turneul în țara noastră echipa de rugbi Lokomotiv Leipzig a jucat la Biridă cu formația locală Rulmentul. Gazdele au terminat învinsă cu scorul de 14-6 (3-3).

Toturi sutează sec și înscrie primul gol al formației sale C.C.A. (U.T.A. — C.C.A.: 0-2 (0-1))

Foto: VAL BRADULET

Rugbiștii români în „Cupa Păcii”

Duminică în jurul orei 14, pe unul din peronele Gării de Nord din București. Acceleratul 301 s'a gata de plecare. Un grup de tineri, înalți, bine făcuți, își iau rămas bun de la cunoscuți și rude. Sînt membrii lotului nostru republican de rugbi care vor lua parte la „Cupa Păcii”, competiție internațională ce se va disputa peste câteva zile în R. S. Cehoslovacă. Profităm de puținul timp ce a mai rămas pînă la plecare și luăm un interviu conducătorului delegației, Iov. Romulus Popescu, secretar general al Federației romine de rugbi.

— În primul rînd, vă rugăm să ne spuneți câteva cuvinte despre competiția la care va lua parte reprezentativa noastră.

— „Cupa Păcii” este la cea de a III-a ediție a sa. Prima întrecere din cupă a avut loc în țara noastră, deoarece noi sîntem inițiatorii acestui trofeu al sportului în „15”. În 1959 rugbiștii români au cucerit trofeul depășind reprezentativele R. P. Polone, R. S. Cehoslovace și R. D. Germane. Cea de a II-a ediție, disputată în R. D. Germana a prilejuit o întrecere și mai strînsă. Sportivii noștri au reușit performanța anterioară cucerind din nou trofeul.

— Ce prevedei pentru anul acesta?

— Greu de precizat. În celelalte țări prietene, mai ales în R. S. Cehoslovacă rugbiul a făcut progrese evidente. Totodată, trebuie să avem în vedere că în campionatul nostru republican, că și la noi sportul în „15” a făcut pași înainte. S'a jucat mai dinamic, cu mult mai multe subtilități tehnice.

— Am dori să știm câteva din relațiile făcute de observatorilor federației.

— În primul rînd ne-a fost sennalată comportarea lui Alexandru Penciu (C.C.A.). El s'a dovedit a fi cel mai bun om de pe linia de fund. O formă deosebită au dovedit Radu Demian (Știința Cluj) și Alexandru Ionescu (C.C.A.). A fost des amintit și numele lui Alexandru Teofilovici de la I.T.B. Am avut în vedere și pe Victor Sebe și Ion Tutuianu, ambii de la Dinamo, dar ultimele jocuri au arătat că ei nu pot să facă parte din reprezentativă datorită faptu-

lui că nu sînt în cea mai bună formă. De aceea nu l-am inclus în lotul care face deplasarea în străinătate.

— Care este cel mai bun compartiment al echipei?

— E greu de spus. Totuși, înalțarea are prioritate în această privință. În mod deosebit sînt să menționez forma bună a liniei a treia formată din Rusu—Demian—Mocanu.

— A existat o grijă de a reimpresiona lotul reprezentativ cu elemente tinere și talentate?

— Da. Biroul F.R.R. acordă o deosebită grijă acestor probleme. În lotul nostru reprezentativ, pe lângă ceilalți tineri introduși în jocul cu Franța au fost promovați și de mult Mircea Hlescu și Paul Ciobanel, primul de la Știința București iar al doilea de la C.C.A.

— Cum s'a pregătit lotul?

— Accentul a fost pus pe pregătirea din cadrul cluburilor respective. Din două în două săptămîni au avut loc trialuri la care erau invitați cei mai buni, cel mai în for-

mă jucători. Înainte și după aceste întîlniri de selecție aveau loc ședințe teoretice. Acestea erau conduse de către antrenorul federal Nicolae Pădureanu, în colaborare cu membrii colegiului central de antrenori. Se discutau atît aspectele pozitive cît și cele negative ale jocurilor prestate în campionat și în întrecerile de selecție.

— Echipa reprezentativă este formată pe baza scheletului unei echipe de club?

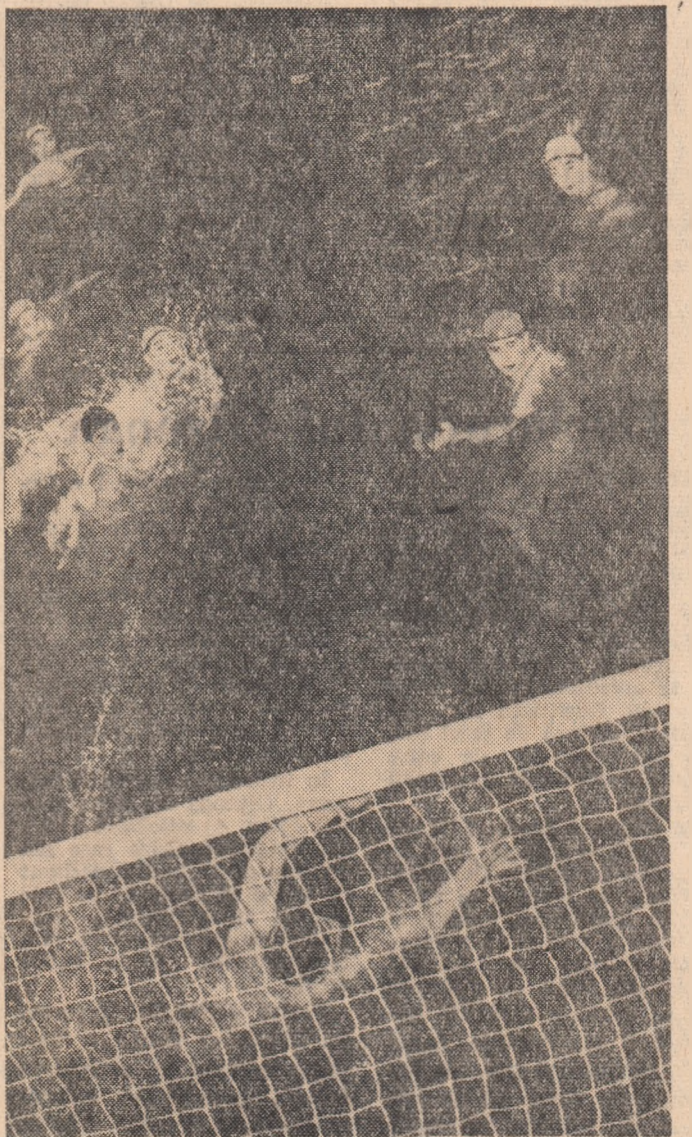
— Nu. Au fost luați în considerare numai oamenii cei mai bine pregătiți,

— Care va fi formația noastră?

— Noi plecăm cu 21 de jucători, iar formația va depinde de întîlnirea de adversar. În primul meci, care va avea loc la Bratislava în ziua de 24 mai vom întîlni R. P. Polona. În ziua de 26 mai, vom întîlni la Brno reprezentativa R.D.G., iar apoi, la 27 mai, la Praga — R. S. Cehoslovacă!

— Vă urăm succes, mult succes!

FAȚĂ-N FAȚĂ

Un nou etoc spectaculos și mai ales eficient al poloștilor de la C.C.A. (față din meciul C.C.A. — I.C. Arad disputat în cadrul etapei de duminică a campionatului categoriei A de polo) Foto: VAL PIETREANU

— Sunt antrenorii la același club, vin cu regularitate la antrenamente, sînt prezenți la toate competițiile în cadrul cărora evoluează sportivii lor, de a căror pregătire și educație se ocupă cu competență. Și totuși totul îi deosebește. Un lucru esențial, care ține de stilul lor de joc, de felul în care înțeleg să-și îndeplinească sarcina frumoasă de îndrumători și educatori ai sportivilor.

Bine, bine, vă veți spune, dar despre cine și, mai ales, despre ce este vorba? Pentru a vă răspunde la aceste întrebări să-i punem, mai bine față-n față, antrenorii Constantin Stamatescu, Cristian Giurculescu și Constantin Altonescu de la clubul sportiv „VICTORIA” din Capitală. Iată acum și problema în care preocupările lor se deosebesc: felul în care se ocupă de creșterea și promovarea elementelor tinere.

Primul dintre cei trei antrenori citați este Constantin Stamatescu. Fost jucător de baschet, el se ocupă în momentul de față de pregătirea echipei feminine a clubului, care activează cu succes în campionatul de calificare al orașului București, luptînd cu șanse egale cu echipa „Voința” pentru primul loc. În cazul cînd va ieși învingătoare din această frumoasă luptă sportivă, formația clubului „Victoria” are posibilități de a promova în campionatul categoriei A alături de cele mai bune echipe de baschet din țara noastră. Este vorba deci de o formație de valoare, în pregătirea căreia, firește, un merit însemnat revine antrenorului Constantin Stamatescu. Dar cel mai mare merit al acestui antrenor este că paralel cu pregătirea primei formații se ocupă și de echipa de junioare. Conștient că nu mai în felul acesta își poate asigura o rezervă de elemente

tinere și talentate, antrenorul Constantin Stamatescu pregătește cu răbdare și perseverență echipa de junioare, pe care — în limita timpului disponibil — o urmărește și în competiții. Rodelele acestei preocupări se văd în mod practic, nu numai în rezultatele bune pe care le obține

Cum se ocupă unii antrenori de creșterea și promovarea juniorilor

această formație (ocupă locul secund în campionatul orașului București, avînd toate șansele de a se califica în faza de zonă a campionatului republican de junioare) ci și în faptul că de la începutul anului antrenorul C. Stamatescu a reușit să promoveze în prima echipă junioarele Ruzandă Popescu și Groza Dolina, care au dat deplină satisfacție.

Este foarte admirabil că o astfel de antrenor îl trebuie mult timp de muncă. El însă își iubeste profesiunea, iubeste sportul în care a fost și el pînă nu de mult unul dintre fruntași și, mai mult decît orice, este atașat echipei pe care a crescut-o și de care se ocupă cu mult suflet. Acestea sînt, poate, deosebirile esențiale dintre el și ceilalți doi. Constantin Stamatescu, care este un „antrenor-jucător”, care își îndeplinește sarcinile... corect, căruia nu îi poftă proșca și a lipsit de la vreo antrenament sau de la vreo competiție. Pe el îl simți în orice moment aproape de viața și frîntîmirile de zi cu zi ale selecției de răspunde.

Să-l vedem acum și pe ceilalți, pentru că doar puțin din față-n față putem înțelege mai bine aceste deosebiri. Cristian Giurculescu este antrenorul echipei feminine de volei a clubului. Munceste

bine, nimeni nu poate să spună nimic. Dar de ce oare de ani de zile nu a promovat nici o junioară în prima echipă? Doar — spre deosebire de C. Stamatescu — el nici măcar nu trebuie să se ocupe de echipa de junioare, deoarece clubul are un antrenor salariat special (Ion Șușeles-

cu) pentru formațiile de junioari și junioare. Atunci? Ce îl împiedică pe Cristian Giurculescu să vină din cînd în cînd la antrenamentele echipei de junioare, să vadă această echipă în competiții, să se consulte cu antrenorul ei și — de comun acord — să promoveze pe cele mai talentate? Spunem acest lucru, mai ales că în echipa de volei de junioare a clubului „Victoria” sînt câteva elemente cu frumoase perspective, cum ar fi Petruța Andrei, Valeria Grădinaru și altele.

Posibil ca Cristian Giurculescu să-și nesocotească îndatoririle cunoscînd că sarcinile lui sînt oarecum limitate dat fiind că are o jumătate de normă. Dar, exemplul lui Constantin Stamatescu, care se acemenea are o jumătate de normă, nu îl spune nimic? Ocupat dimineața în producție, acesta din urmă își găsește timp să antreneze atît prima echipă, cît și pe cea de junioare. Aceasta înseamnă că aproape toate după-amiezele este pe teren, în mijlocul sportivilor. Și, pentru că a venit vorba, vom preciza că C. Stamatescu se interesează și de felul în care învață sportivii din echipele de baschet, fiind un contact permanent cu pînă în ajun, ajutîndu-i pe aceștia în munca de educație a copiilor lor.

„Poporul romin poate fi mîndru de școala sa muzicală”

Orchestra simfonică de suflători a Universității din Michigan (S.U.A.) care ne-a vizitat jara, a părăsit luni Capitala plecînd în R. P. Polona unde își continuă turneul.

La aeroport arșiștii americani au fost conduși de reprezentanții ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, ai O.S.T.A., profesorii și studenții ai Conservatorului de Stat „Ciprian Porumbescu”.

Au fost de față reprezentanții ai Legăției S.U.A. la București. Înainte de plecare dirijorul orchestrei William Revelli a declarat următoarele unui redactor al Agenției Romine de Presă „Agerpres”:

— Bucureștii este un oraș foarte luminos și vizita noastră aici ne-a făcut multă plăcere. Cred că Sala Palatului R. P. Romine, unde am concertat, este una din cele mai frumoase și mai bune săli de concert în lume. Are o acustică perfectă, o luminizată și un colorit care încântă.

Publicul a dovedit multă înțelegere și a apreciat concertele noastre în timpul șederii la București am făcut o vizită la Conservatorul de Stat „Ciprian Porumbescu”, vizită interesantă și plăcută pentru noi. Poporul român poate fi mîndru de școala sa muzicală, cunoscută de atîta în țară.

Este evident că România are o viață culturală bine dezvoltată și aceasta explică înțelegerea de care poporul a arătat pentru artă, pentru muzică. Păreaștea mea este că muzica adevărată poate crea o mai bună înțelegere între popoarele lumii, pentru că muzica este un limbaj universal.

(Agerpres)

Premiile acordate cu prilejul Decadei dramaturgiei originale contemporane

Între 11 și 21 mai s'a desfășurat în Capitală Decada dramaturgiei originale contemporane. La încheierea Decadei juriul a acordat premiul și mențiuni.

PREMIUL I — colectivelor Teatrului de Stat din Sibiu pentru spectacolul cu piesa „Ferestre deschise” de P. Everac, Teatrului Național „I. L. Caragiale” din București pentru spectacolul cu piesa „Oameni care tac” de Al. Volșin și Teatrului de Comedie din București pentru spectacolul cu piesa „Prietenii mei Pix” de V. Em. Galan.

PREMIUL II — colectivelor Teatrului Municipal din București pentru spectacolul cu piesa „Passacaglia” de Titus Popovici și Teatrului Secuiesc de Stat din Tg. Mureș pentru

spectacolul cu piesa „Zărilor” de Al. Mirodan.

PREMIUL III — colectivului Teatrului de Stat din Galați pentru spectacolul cu piesa „Celebru 708” de Al. Mirodan.

Pentru regie, **PREMIUL I** — regizorul Dumitru Neleanu de la Teatrul pentru Tineret și Copii și Mihail Dimiu de la Teatrul de Stat din Sibiu.

Pentru interpretare s'a acordat **PREMIUL I** actorilor Tatiana Iekel de la Teatrul pentru Tineret și Copii din București, Lorand Lohinszki de la Teatrul Secuiesc de Stat din Tg. Mureș, Vasilica Tastaman de la Teatrul de Comedie din București.

Au mai fost distinși cu **PREMIUL II, PREMIUL III și MENȚIUNI** numeroși regi-zori, pictori scenografi și actori de la teatrele din Capitală și din Tg. Mureș, Cluj, Sibiu, Constanța, Botoșani, Timișoara, Baia Mare, Oradea, Galați, Iași, Bacău, Brașov.

(Agerpres)

Informații

Luni seara, la Teatrul de Operă și Balet din Capitală a avut loc sărbătorirea a 40 de ani de activitate scenică a artistului emerit Alexandru Giuguraru.

Cu acest prilej, s'a prezentat comedia „Bădărași” de Carlo Goldoni în care Al. Giuguraru detine unul din rolurile principale.

(Agerpres)

In raid

(Urmare din pag. 1-a)

tate pentru executarea mecanică a unor produse. Acest lucru l'am sesizat într-un articol publicat la gazeta postului utemist de control. Datorită sesizării postului utemist de control, conducerea secției a luat măsuri și s'au executat 12 matrite și dispozitive care s'au adaptat la mașini.

Nu de mult, am organizat un raid la furnătoare. La raid am invitat să participe pe seful sectorului, tînarul inginer Marcel Antonescu. Aici ne-am propus să urmărim în mod deosebit felul cum își îndeplinesc angajamentele membrii brigăzilor de producție ale tineretului. Ne-a plăcut cum lucrau mulți tineri din secție — în mod ordonat, respectînd cu strictețe prevederile tehnologice. Și angajamentele și le respectau.

În cadrul raidului inginerul Marcel Antonescu ne-a sesizat un lucru și ne-a părut demn de luat în seamă: felul cum pot fi înlăturate de către tinerii pozoriștii la tuceria comercială. Am hotărît să propunem prin gazeta postului căutarea unei noi soluții de turnare, care pe lângă îmbunătățirea calității ar duce și la eliminarea unor operații care se executau în plus: curățarea, polizarea și sablarea pieselor. În câteva zile s'au făcut numeroase propuneri. De pildă, schimbînd poziția formei, turnarea făcîndu-se de jos în sus și gazele eliminîndu-se pe deasupra, tinerii turnători au obținut o turnare mai precisă.

A fost un succes pentru întregul sector și la realizarea căruia colectivul postului utemist de control este mîndru că și-a adus contribuția.

Aș putea să mai dau și alte exemple. Aș vrea să subliniez însă că rezultatele obținute se datorează în mare măsură și faptului că noi cerem cu regularitate ajutorul comușnilor, conducătorii secțiilor, care la rîndurile organizate invităm ingineri, șefi de secții, maștri, fruntași în producție. Cu sprijinul lor observăm și semnalam la timp deficiențele, luptăm pentru lichidarea lor, într-un cuvînt luptăm pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor întreprinderii noastre.

La cinematografele „Elena Pavel” și „23 August”, rulează cu succes marele film rominesc

„SETEA”

o producție cinematografică a Studioului Cinematografic „București”

Incepînd de joi 25 mai la cinematograful „I. C. FRIMU”

„E LUNG DRUMUL PÎNĂ ACASĂ”

O producție a studiourilor maghiare

A. CALIN

DEPESTE HOTARE

Întâlnirea Hrușciov-Kennedy

În centrul atenției presei internaționale

NEW YORK 22 (Agerpres). Apropriați întâlnirea dintre N. S. Hrușciov, președintele Comitetului de Miniștri al U.R.S.S. și J. Kennedy, președintele S.U.A., continuă să se afle în centrul atenției opiniei publice americane. Toate ziarele newyorkese publică numeroase articole, comentarii și corespondențe din diferite țări ale lumii, consacrate acestei întâlniri.

În comentarii se subliniază că întâlnirea va fi „neoficială” și că scopul ei constă în aceea că cei doi conducători să se cunoască reciproc. Într-un editorial apărut sub titlul „Întâlnirea între patru ochi de la Viena”, ziarul „New York Times” își exprimă părerea că în cursul întâlnirii ar trebui să se încerce găsirea „unui modus vivendi care să asigure pacea”.

Senatorul Mike Mansfield, liderul democraților în Senat, și-a exprimat, de asemenea, părerea că contactele personale între N. S. Hrușciov și J. Kennedy vor putea asigura o bază pentru reglementarea pe viitor a problemelor litigioase. „Această întrevedere, a spus el, va servi ca bază pentru o reglementare ulterioară a divergențelor, cu demnitate și onoare”.

Oglindind atitudinea americanilor simpli față de apropiata întâlnire Hrușciov - Kennedy, ziarul newyorkese „Progressive” scrie că „în prezent, când omenirea trece de la o criză internațională la alta, știrea întâlnirii Hrușciov-Kennedy apare ca o rază de speranță. Convorbiri directe între conducătorii celor două mari puteri au devenit extrem de necesare și

Lucrările Congresului Partidului Comunist din Olanda

AMSTERDAM 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 mai s-a deschis la Amsterdam cel de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist din Olanda. Pe ordinea de zi a congresului figurează două probleme: Raportul Comitetului Central al P.C. din Olanda și alegerea Comitetului Central și a celorlalte organe de conducere ale P.C. din Olanda.

Deschizând congresul H. Verhey, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Olanda, a condamnat acțiunile antidemocratice ale autorităților olandeze care au refuzat să acorde voie de intrare în țară delegațiilor partidelor frațestre din U.R.S.S., R.P. Chineza, R.S. Cehoslovacă, R.P. Română, R.P. Ungară și din numeroase alte țări.

AMSTERDAM 22 (Agerpres). — La Amsterdam își continuă lucrările Congresul al XX-lea al Partidului Comunist din Olanda. La începutul ședinței din după-amiaza zilei de 20 mai s-a dat citire mesajelor C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Partidului Muncitoresc Român, Partidului Comunist din S.U.A., Partidului Socialist Popular din Cuba,

de la Moscova, la care au participat și delegații din țările din Europa de Vest. În discursurile sale, liderul olandez a exprimat simpatia față de politica de pace și de înțelegere reciprocă dintre țările noastre.

Este necesar — a continuat președintele — să se stabilească contacte între conducătorii marilor puteri și relații între popoarele lor. În acest domeniu, a spus în încheiere președintele Kennedy, trebuie făcute încă multe.

B. S. Burkov, șeful delegației ziaristilor sovietici, a mulțumit conștient pentru întâlnire și convorbire și și-a exprimat speranța în stabilirea înțelegerii reciproce între S.U.A. și U.R.S.S.

din viața și lupta tineretului lumii

Congresul tineretului muncitor din Germania occidentală și R. D. G.

Cel de-al IV-lea Congres al tineretului muncitor din Germania occidentală și Republica Democrată Germană, care a avut loc la 21 mai în sala „Marienell” la Rostock, s-a desfășurat sub lozincă „Cu curaj înainte pentru pace și dezarmare, pentru lămurirea poporului german”. Printre delegații, peste 2.500 sînt tineri metalurgiști, chimisti, lucrători din transport, constructori din R.F.G.

La congres au participat, în calitate de oaspeți, delegații ale C.C. al P.S.U.G., guvernului R.D.G., Partidului Comunist din Germania, precum și reprezentanți ai F.S.M., F.M.T.D., ai organizațiilor de tineret din mai multe țări europene și o delegație a Asociației tinerilor insurgenți din Cuba.

În numele Comitetului permanent al tineretului muncitor german, la congres raportul a fost prezentat de Rudi Frost, președintele acestui comitet. Tineretul german iubitor de pace, a declarat raportorul, va face totul pentru a curma intențiile revanșardilor și neofasciștilor de la Bonn.

Apoi a prezentat un raport reprezentantului tinerilor muncitori vest-germani care a subliniat că tineretul muncitor din Germania occidentală nu vrea să servească planurilor agresive ale militarilor și condamna cu vehemență politica Bonnului, îndreptată spre creșterea în țară a unei rețele de baze pentru arme atomice și rachete.

După prezentarea rapoartelor la congres s-au desfășurat discuții însufleșite.

Participanții la congres au adoptat textul unei telegramme de salut adresate primului cosmonaut Yuri Gagarin.

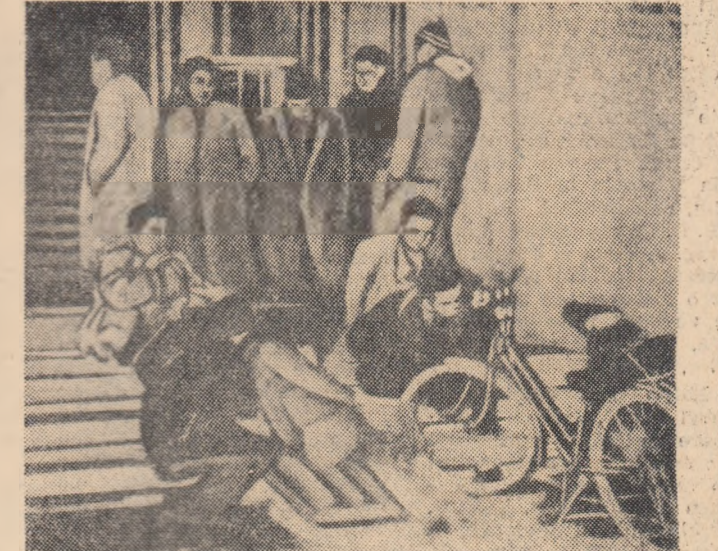
Congresul și-a încheiat lucrările prin adoptarea unui apel către tineretul muncitor din cele două state germane.

Pentru armată punga plină, pentru studenți — goală!

— Situația grea a studenților vest-germani —

Cuîntă o armă, grajd pentru oi, știu cine înseamnă o mîncare caldă. Și tot zile în șir, studenții, din lipsa posibilităților materiale, mîncă pe apucate odată sau cel mult de două ori pe zi.

Să nu se creadă că autoritățile de la Bonn nu cunosc bine situația studenților din Germania occidentală. Nu de mult acesastă problemă a fost discutată chiar în Bundestag, S-au

Studenții din München își petrec nopți de-a rîndul în fața biroului de închiriere de camere, pentru a fi dimineața la fața locului pentru a primi, în cazul că s-ar găsi oferte acceptabile de camere.

Într-o situație și mai grea se găsesse studenții africani cu asiatici veniți la studiu în Germania occidentală. Cînd aceștia caută o locuință, ei se lăscă de la bun început de anunțurile: „NUMAI PENTRU GERMANI”, „NU PRIMIM STUDENȚI DE CULOARE” sau pur și simplu „NU INCHIRIEM STRĂIN-LORI”. La Frankfurt pe Main studiază 170 studenți africani. 85, adică jumătate, nu au unde să doarmă. Cînd au încercat, disperși, să se adaptească pe peronul gării ei au fost izgoniți de brutalitate de către poliști. Nici măcar oziunile de noapte comunale nu-i primesc pe studenții de culoare.

Problema nr. 2 este hrana. Și în această privință studenții vest-germani o duc cit se poate greu. De pildă, pentru cei 700 de studenți ai universității din Frankfurt nu există nici o

făcut chiar cîteva propuneri de îmbunătățire a situației studenților. Ele au fost însă respinse din prima ședință. În schimb a fost adoptată o lege potrivit căreia s-au alocat cîteva zeci de milioane de mărci pentru întărirea trupelor Bundeswehrului. În legătură cu această este simplul „NU INCHIRIEM STRĂIN-LORI”. La Frankfurt pe Main studiază 170 studenți africani. 85, adică jumătate, nu au unde să doarmă. Cînd au încercat, disperși, să se adaptească pe peronul gării ei au fost izgoniți de brutalitate de către poliști. Nici măcar oziunile de noapte comunale nu-i primesc pe studenții de culoare.

Problema nr. 2 este hrana. Și în această privință studenții vest-germani o duc cit se poate greu. De pildă, pentru cei 700 de studenți ai universității din Frankfurt nu există nici o

TINERETUL PERUVIAN CERE PEDEPSIREA FOSTULUI DICTATOR ODRIA

Conducătorii organizațiilor de tineret ale tuturor partidelor din Peru au publicat o declarație în care protestează împotriva candidaturii fostului dictator Manuel Odria, alungat de popor, la cîștigarea prezidențiale și cere judecarea acestuia pentru activitățile sale anti-populare, acțiunile constituționale și crimele comise în perioada diktaturii sale. Declarația a fost semnată de Liga tineretului comunist și de organizațiile de tineret ale partidelor populare. Acțiunea populară, creștină, comunistă, socialistă și independentă.

O mîntuire a borborilor săvîrșite de locheii imperialiștilor americani din Vietnam de sud s'întîmplă ce au ucis un patriot vietnamez mercenari lui Ngo Dinh Diem s-au fotografiat lîngă cadavrul victimei

În această situație se află și studenții din Frankfurt pe Main. Sute de studenți din acest oraș nu au găsit încă unde să locuiască. „O SANSA REALĂ DE A CĂPĂTA O CAMERA O AU NUMAI ACEI STUDENȚI CARE AU POSIBILITATEA DE A CHELTUI LUNAR 100 DE MARCI SAU MAI MULT PENTRU CHIRIE” — a declarat unii zionist conducătorii biroului studentesc de încadrare de la Universitatea din Frankfurt. Se înțelege de la sine sine se bucura de asemenea posibilități — feciorii de bani ga.

Neavînd încotro, majoritatea studenților din Frankfurt, care nu vor să renunțe la studiu, sînt nevoiți să locuiască în cele mai îngrozitoare condiții. Iată cîteva mostre. Un grup de studenți au avut ideea să închirieze o clădire dărnă în timpul războiului și de atunci nelocuită. 25 de studenți cu ocupat această clădire ruinată, unde lipsește bineînțeles cele mai elementare instalații sanitare și de igienă. În cartierul Sossenheim, doi studenți și-au amenajat drept lo-

Lucrările conferinței de la Geneva în problema Laosului

GENEVA 22 (Agerpres). — Conferința specială: După două zile de întrerupere, conferința de la Geneva și-a reluat lucrările luni după-amiază. Se așteaptă de sîrșit discuția politică generală în cadrul căreia diversele delegații expun punctul de vedere

asupra problemei fundamentale: reglementarea problemei laotiene prin asigurarea independenței și neutralității statului laotian.

Un prim bilanț al lucrărilor de pînă acum permite să se tragă concluzia că, în general, majoritatea participanților sînt de acord cu necesitatea ca Laosul să devină un stat neutru, independent și ca statele participante la conferință să garanteze independența acestuia.

Comentariile presei arată însă că în contrast izbitor cu această poziție, diplomația americană se opune pe toate căile reglementării problemei laotiene.

Obstrucțiile americane la Geneva măresc izolarea delegației Statelor Unite. „Eforturile” S.U.A. sînt sprijinite exclusiv de statele membre ale S.E.A.T.O. de guvernul american și reprezentanții americani prezentați la conferință, cum este cel al Vietnamului de sud, precum și de grupul rebel de la Savannakhet. De altfel, și „Newsweek” recunoaște că S.U.A. se prezintă izolată la conferința de la Geneva.

GENEVA. — La 21 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost oaspetele lui Cen I, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care a oferit o masă în cinstea lui. În timpul acestei întâlniri a avut loc o convorbire tovarășească.

GENEVA. — La 21 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost oaspetele lui Cen I, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care a oferit o masă în cinstea lui. În timpul acestei întâlniri a avut loc o convorbire tovarășească.

GENEVA. — La 21 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost oaspetele lui Cen I, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care a oferit o masă în cinstea lui. În timpul acestei întâlniri a avut loc o convorbire tovarășească.

GENEVA. — La 21 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost oaspetele lui Cen I, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care a oferit o masă în cinstea lui. În timpul acestei întâlniri a avut loc o convorbire tovarășească.

GENEVA. — La 21 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost oaspetele lui Cen I, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care a oferit o masă în cinstea lui. În timpul acestei întâlniri a avut loc o convorbire tovarășească.

GENEVA. — La 21 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost oaspetele lui Cen I, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care a oferit o masă în cinstea lui. În timpul acestei întâlniri a avut loc o convorbire tovarășească.

GENEVA. — La 21 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost oaspetele lui Cen I, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care a oferit o masă în cinstea lui. În timpul acestei întâlniri a avut loc o convorbire tovarășească.

GENEVA. — La 21 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost oaspetele lui Cen I, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, care a oferit o masă în cinstea lui. În timpul acestei întâlniri a avut loc o convorbire tovarășească.

Convorbirea lui Kennedy cu ziaristii sovietici

WASHINGTON 22 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 22 mai, delegația ziaristilor sovietici care se află în capitala S.U.A. a vizitat Casa Albă. În timpul acestei vizite ziaristii sovietici s-au întâlnit cu J. Kennedy, președintele S.U.A.

În convorbirea cu ziaristii sovietici, președintele S.U.A. a spus că salută speranța în America că din cauza dorinței stabilirii unor relații bune de prietenie cu Uniunea Sovietică, ale cărei popoare le respectă.

J. Kennedy a declarat în continuare că așteaptă cu speranță întâlnirea cu N. S. Hrușciov la Viena. Cred, a spus președintele S.U.A., că de această întâlnire va depinde nu numai realizarea unei mai bune înțelegeri între mine și șeful guvernului sovietic, ci și înțelegerea reciprocă dintre țările noastre.

Este necesar — a continuat președintele — să se stabilească contacte între conducătorii marilor puteri și relații între popoarele lor. În acest domeniu, a spus în încheiere președintele Kennedy, trebuie făcute încă multe.

B. S. Burkov, șeful delegației ziaristilor sovietici, a mulțumit conștient pentru întâlnire și convorbire și și-a exprimat speranța în stabilirea înțelegerii reciproce între S.U.A. și U.R.S.S.

Patrioții angolezi continuă lupta

LUANDA 22 (Agerpres). — Lupta de partizană pe care o desfășoară patrioții angolezi împotriva trupelor portugheze continuă. În ultimele zile au avut loc cîinci înverșurări în regiunile Kikuloongo (360 km de Luanda) și în apropierea orașului Damba. Potrivit agențiilor portugheze de presă, detașamentele de insurgenți distrug drumurile din partea de nord a țării.

Știrile transmise de diversi corespondenți de presă prezintă cumplitul tablou al reprimărilor prin care colonialiștii portughezi încearcă să înăbușe lupta patrioților angolezi. Ziarul „Observer” publică o știre a corespondentului său din Luanda în care se arată că arestările de africani nu mai conștinesc și că unii au fost arestați 1.500 de africani, printre care o serie de profesori și aproape toți africanii știutori de carte.

Corespondentul din Leopoldville al ziarului „Observer” relatează că mii de refugiați continuă să sosească din Angola în Congo unde îi așteaptă o soartă îngrozitoare. Rezervele de alimente existente în Congo sînt insuficiente pentru a asigura alimentarea atîtor refugiați.

Mulți refugiați suferă de dizenterie, tuberculoză și de alte boli. Există pericolul să izbucnească epidemii. Cea mai îngrozitoare este situația răniților. Sute de oameni mor, cei mai mulți chiar pe teritoriul Angolei atunci cînd se strecoară prin junglă pentru a-și salva viața.

Pe scurt Pe scurt Pe scurt

MOSCOVA. — Cyrus Eaton, laureat al Premiului internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare”, a sprijinit cu căldură ideea Forumului mondial al tineretului.

În scrisoarea adresată secretariatului permanent al Forumului, Eaton arată că discuțiile dintre partidele interesate constituie mijlocul cel mai bun pentru consolidarea înțelegerii reciproce și colaborării.

VARȘOVIA. După cum anunță agenția P.A.P., la Katowice și-a încheiat lucrările conferința tehnico-științifică consacrată problemelor progresului tehnic în domeniul epurării apelor reziduale. La lucrările conferinței au participat aproximativ 500 de oameni de știință și ingineri din R.P. Polonă, precum și oameni de știință din Cehoslovacia, Olanda, România, Suedia, Ungaria și U.R.S.S.

PARIS. — La Festivalul internațional al filmului turistic, care a avut loc de curînd la Paris, filmul documentar românesc „Muntele Retezat” a fost distins cu Medalia de argint pentru cel mai bun film din categoria filmelor turistice cu caracter educativ.

PARIS 22 (Agerpres). — Delegația grupului parlamentar român pentru relații de prietenie România-Franța, care, la invitația grupului parlamentar pentru relații de prietenie Franța-România din Senatul francez, face o vizită în Franța, a vizitat la 21 mai orașul Nîmes, în sudul Franței.

La sosirea în oraș, membrii delegației, în frunte cu acad. Ștefan S. Nicolau, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, președintele Comitetului de conducere al grupului parlamentar român pentru relații de prietenie România-Franța, au fost întâmpinați de Edgar Tailhades, primarul orașului Nîmes.

SEUL 22 (Agerpres). — Noul „guvern” sud-coreean a ținut duminică dimineața prima sa „ședință de cabinet” în clădirea Adunării naționale care a devenit cartierul general al juntei militare. Generalul locotenent Tian Do Hen, care cumulează funcțiile de prim-ministru și ministru de Război, a repetat în cuvîntarea rostită cu acest prilej programul ultrareacționar, cu caracter fascist, al juntei militare.

După cum anunță corespondentul agenției Reuters, a fost arestat din nou fostul prim-ministru Tian Men, care, după ce și-a dat demisia, se pare că se bucură de „grațiile” juntei militare. Continuă, de asemenea, arestările în rîndul generalilor care au ezitat să se alăture loviturii de stat.

Atît declarațiile de program cit și acțiunile căpeteniilor juntei militare atestă că în țară se instaurază față fascismul. Noul ministru de Interne a declarat la 21 mai că „sînt în curs vaste operații polițienești împotriva elementelor procomuniste”. Prin „elemente procomuniste” juntei militare are în vedere pe toți cei care se pronunță împotriva diktaturii. În ultimele zile, după cum anunță corespondentul agenției Associated Press, au fost arestate peste 5.000 de persoane.

La 22 mai — anunță corespondentul agenției France Presse — junte militare sud-coreeană a emis un decret prin care sînt dizolvate toate partidele politice și organizațiile obștești din țară.

SEUL 22 (Agerpres). — La Seul s-au răspîndit știri cu privire la servisele divergențelor survenite în cadrul juntei militare din Coreea de sud. Corespondentul din Seul al agenției Associated Press relatează că pușcașii marini și parașutiștii care au ocupat după lovitură de stat clădirea fostei Adunări Naționale au refuzat să se supună ordinului de a se întoarce pe pozițiile lor. Detașamentele infanteriei marine și ale parașutiștilor cer ca din nou guvern creat de junte militară să facă parte mai mulți reprezentanți ai acestor unități.

SEUL 22 (Agerpres). — La 22 mai pilotul cosmonaut I. A. Gagarin. Erou al Uniunii Sovietice, a sosit la Sofia, la invitația C.C. al P.C. Bulgar, a Prezidiului Adunării Populare și a Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgarie.

La coborîrea din avion, I. A. Gagarin a fost întâmpinat cu aplauze furtivoase. Un grup de pionieri i-a oferit buchete de flori. El a fost îmbrățișat de tovarășii Jivkov, Ganev, Iugov și de alți membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C.B.

T. Jivkov a rostit o cuvîntare de salut.

A răspuns Yuri Gagarin.

Pe întregul parcurs de la aeroport spre oraș de mii de locuitori ai capitalei bulgare au salutat cu căldură pe primul cosmonaut din lume, acoperindu-l mașina cu flori.

Rebelii laotieni încalcă acordul cu privire la încetarea focului

HANOI 21 (Agerpres). — Cîlca rebelii Fumi Nosavan-Boun-Oum încalcă în mod grosolan acordul cu privire la încetarea focului și la stabilirea armistițiului.

În declarația transmisă la 20 mai de postul de radio „Vocea Laosului” un purtător de cuvînt al consiliului militar suprem citează numeroase cazuri de provocări și operațiuni militare fășite ale rebelilor împotriva trupelor guvernului legal al Laosului și a forțelor Patet Lao.

Purtătorul de cuvînt al Consiliului militar suprem i-a avertizat pe rebeli că trupele guvernului legal al Laosului și forțele Patet Lao vor fi nevoite, dacă provocările din partea rebelilor vor continua, să ia măsuri în scopul apărării populației din regiunile eliberate.

NA MON 22 (Agerpres). — La 22 mai la Na Mon a avut loc o nouă întrevedere între delegația guvernului legal al Laosului, delegația partidului Neo Lao Haksat și delegația grupului de la Savannakhet. Ca și în ședința precedentă, delegația grupului de la Savannakhet a refuzat categoric să discute în primul rînd, problema formării unui guvern de coaliție, cu toate că înainte a fost de acord cu această propunere.

NA MON 22 (Agerpres). — La 22 mai la Na Mon a avut loc o nouă întrevedere între delegația guvernului legal al Laosului, delegația partidului Neo Lao Haksat și delegația grupului de la Savannakhet. Ca și în ședința precedentă, delegația grupului de la Savannakhet a refuzat categoric să discute în primul rînd, problema formării unui guvern de coaliție, cu toate că înainte a fost de acord cu această propunere.

NA MON 22 (Agerpres). — La 22 mai la Na Mon a avut loc o nouă întrevedere între delegația guvernului legal al Laosului, delegația partidului Neo Lao Haksat și delegația grupului de la Savannakhet. Ca și în ședința precedentă, delegația grupului de la Savannakhet a refuzat categoric să discute în primul rînd, problema formării unui guvern de coaliție, cu toate că înainte a fost de acord cu această propunere.

Declarația lui Gizenga

STANLEYVILLE. — La ședința din Stanleyville a seful guvernului congolez a avut loc recent o conferință de presă a lui Antoine Gizenga, care a dat citire declarației guvernului legal al Republicii Congo.

Guvernul, a declarat Gizenga în aplauzele asistente, își proclamă fidelitatea față de politica indicată de seful său, asasinat mișelește de către dușmanii libertății poporului congolez.

În Congo, a declarat Gizenga, există o singură națiune, națiunea congoleză. De aceea, guvernul va lupta și în viitor pentru menținerea unității și integrității teritoriale a republicii. Aceasta nu înseamnă cîtuși de puțin că guvernul nu va respecta tradițiile culturale și sentimentele naționale ale fiecărui trib, ale fiecărui grup etnic. El va respecta cu strictețe prerogativele autorităților provinciale.

În încheierea conferinței de presă, Gizenga s-a oprit asupra căilor de rezolvare a crizei congoleze. Criza care sîrșește țara de 11 luni, a declarat el, poate fi lichidată pe cale pașnică numai printr-o consultare cu poporul, adică prin reprezentanții săi în Parlament.

Textul declarației guvernului Republicii Congo a fost trimis secretarului general al O.N.U., președintelui Adunării Generale și sefilor a 20 de state, inclusiv U.R.S.S.